

ZAGREBAČKA LJEPOTICA UREĐUJE SE ZA RAMAZAN

Proteklih dana svjedoci smo novoga uređenja Zagrebačke džamije, naše prve ljepotice, kako sam je odavno nazvao. S terase džamije skinute su stare ploče i baš ovih dana radnici su počeli postavljati nove, izvrsno dizajnirane mramorne ploče. Za one koji se razumiju u ovu vrstu građevinskih radova, valja mi reći da su ploče dizajnirane tako da se ne skližu kad, recimo, padne kiša. Pa ćemo se na terasi moći fino družiti i šetati kao na pravoj šetnici, među ružama, u zelenilu i tišini Borovja.

Radi se pažljivo i vrlo savjesno, kao da ovi momci igraju šah. Svaka se ploča tretira kao šahovska figura, postavlja se i mjeri posebno. Pažljivo i s mjerom, upravo onako kako se uređuju prave ljepotice prije nego izađu među svijet.

Ovih dana u Zagrebu vladaju velike vrućine, ali radi se i na plus 40 i više stupnjeva, jer radnici rade na otvorenome i po najžešćem suncu. „Osjećamo se kao čevapčići na roštilju, samo što nas ozgor ne štiti lepinja“, kažu mi radnici. Kad vidim da se ovako vrijedno radi oko džamije, uvijek volim reći da džamija izgleda kao da uzima abdest, da bi se uredila, da bi nam bljesnula u punoj ljepoti, svježa, mirisna i zanosna kad za ramazan budemo ovamo navalili na namaze i na iftare naše mladosti.

I tāmān kad su se radnici povukli na osvježenje, jer i gušteru bi bilo teško izdržati samo da leži na vrelom mramoru kad zvizdan žeže, a i ja se spremio kod Junuza na litru-dvije hladne limunade sa pola sante svježeg leda dopremljenog s Grønlanda, okrenem se, kad... vidim Mirsada Srebrenikovića. „Što je, Mirso, kontroliraš rad majstora?“, pitam ga. „Ma, jok hāšā; ne, Bože sačuvaj, uživam kako to majstori stručno rade... Sviđaju li ti se nove ploče?“, upitao me. „Mašala, moj Mirsade, izvrstan izbor“, rekoah i gotovo da otrčah Junuzu, dok je iza mene Mirso provjeravao čvrstinu svake ploče. Ni sunce, ni nenasna vrućina nisu mu smetale. Mašala, moj Mirsade!

Kemal Mujičić